

[Landbrugsministeren.]

side klaget over, at sumpbævere volder skade ved at grave huler og gange i dæmninger og ved at overgnave unge træer.

Jeg har her nævnt de mere betydningsfulde tilfælde, i hvilke der er forvoldt væsentlig og omfattende økonomisk skade, men herudover er der forekommet tilfælde, hvor der rent lokalt er forårsaget skade og ulemper af forskellige andre vildtarter. Jeg har herefter fundet det naturligt at søge de forskellige lovbestemmelser på dette område sammenarbejdet i en enkelt lov, og da det må forudses, at også andre dyr eller fugle end de lige nævnte i fremtiden kan vise sig skadelige, foreslås der i lovforslaget optaget en almindelig bemyndigelse for landbrugsministeren til efter derom indgivet, af den stedlige kommunalbestyrelse anbefalet andragende at meddele tilladelse til i fredningstiden at nedskyde eller på anden måde ombringe dyre- og fuglevildt, som forvolder væsentlig skade eller ulempe, jfr. nærmere lovforslagets § 17.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje landstings velvillige behandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme.

Den gældende karantænelov er af 10. marts 1938. Ved denne lov blev den danske karantænelovgivning bragt i overensstemmelse med den internationale sundhedskonvention af 1926. Ved lov af 16. maj 1950 er der foretaget nogle mindre ændringer i karantæneloven, foranlediget af sundhedskonventionen af 1944. Det har længe været til gene for den internationale samfærdsel, at de enkelte landes karantænebestemmelser har været meget forskellige, og det var derfor naturligt, at verdenssundhedsorganisationen som en af sine første opgaver i 1948 påbegyndte udarbejdelsen af nye internationale karantænebestemmelser. I april—maj 1951 blev det af organisationens sekretariat udarbejdede udkast gennemgået af en sagkyndig kommission, hvori også Danmark var repræsenteret. Efter kommissionens indstilling vedtog 4. verdenssundhedsforsamling derefter den 25. maj 1951 nye internationale karantænebestemmelser.

Vedtagelsen er i henhold til verdenssundhedsorganisationens statutter, som Danmark har ratificeret, bindende for medlemsstaterne, når de har modtaget meddelelse om, at regulativet er vedtaget af verdenssundhedsforsamlingen og de ikke inden udløbet af en i meddelelsen angivet tidsfrist underretter organisationen om, at de tager forbehold overfor regulativet som helhed eller overfor enkelte bestemmelser i dette. Da regulativets bestemmelser ikke alle kan sættes i kraft her i landet uden ændring af karantæneloven, er der for Danmarks vedkommende taget forbehold overfor regulativet. Såfremt det foreliggende lovforslag ophøjes til lov, vil forbeholdet blive tilbagekaldt. Om regulativets indhold skal jeg oplyse følgende.

Regulativet tager kun sigte på at hindre, at de 6 karantænesygdomme: pest, kolera, gul feber, kopper, plettyfus og tilbagefaldsfeber overføres fra et land til et andet. Dette søges opnået dels ved, at de lande, hvor de pågældende sygdomme findes, skal træffe forholdsregler til at hindre, at sygdommene føres ud af landet, dels ved, at landene skal eller kan træffe forholdsregler til at hindre sygdommenes indførelse i landet. Forholdsregler kan træffes både overfor samfærdselsmidler, altså skibe, luftfartøjer, tog og automobiler, og overfor personer og genstande.

For Danmarks vedkommende vil der under normale forhold antagelig ikke blive tale om, at skulle træffe forholdsregler for at hindre, at karantænesygdomme føres herfra til andre lande, idet der ikke er megen sandsynlighed for, at nogen af disse sygdomme skal komme til udbrud her.

De forholdsregler, som de enkelte lande efter regulativet skal eller kan træffe for at hindre, at karantænesygdomme føres ind i landet, er de samme, som er kendt i vor nugældende karantænelov. Jeg kan nævne lægeundersøgelse, isolation af og tilsyn med personer samt desinfektion af befordringsmidler og genstande, specielt brugte sengeklæder og gangklæder. Regulativet indeholder nærmere regler om de betingelser, som må foreligge, for at forholdsreglerne kan træffes. Reglerne svarer i det store og hele til vor nugældende lov.

Det internationale karantæneregulativs bestemmelser kunne sættes i kraft her i landet, blot der blev foretaget forskellige, mindre betydningsfulde ændringer i den